

[Ministeren for kulturelle anliggender]

et meget fint stykke vej videre i dansk museumsvesen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Min korte bemærkning indeholder to spørgsmål til kulturministeren.

Det ene går på, om de anlægsudgifter, der er beregnet for det kommende år, om i det hele taget de 21 mill., kr. tror jeg det er der står som anlægsudgifter til Nationalmuseet for det kommende år på finansloven, vil blive ramt på nogen måde af det anlægsstop, som regeringen nu har bebudet, sådan at pengene i virkeligheden ikke vil blive frigivet før næste år igen.

Det andet spørgsmål drejer sig om den plan, som den forhenværende og nu afdøde rigsantikvar P. V. Glob havde for hele Mølleåområdet. Skal den med dette betragtes som skrinlagt? Det ville jeg, dels som boende i området, dels som almindeligt kulturelt interesseret, beklage meget. Jeg mener, P. V. Glob lagde et meget stort og meget kvalificeret arbejde i udarbejdelsen af en plan, som kunne have gjort Mølleåområdet endnu mere attraktivt, end det er i forvejen. Jeg vil da håbe, at man på et eller andet tidspunkt vil vende tilbage og kigge på planen og i forbindelse med de aktiviteter, der nu skal finde sted i Brede, også overveje at bruge noget af denne plan.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Med hensyn til det sidste spørgsmål må jeg bede om at få det uddybet i udvalget.

Med hensyn til anlægsudgifterne vil man selvfølgelig have bemærket, at det i de allerførste år er temmelig små beløb, der bliver anvendt. Tyngden i det ligger senere, og det er klart, at når vi fremsætter dette lovforslag, er det naturligvis i forventning om, at det kommer til at gå. Der kan ske nogle enkelte forrykninger af nogle millioner kroner fra et år til et andet, men selvfølgelig er det meningen, at det skal kunne køre så tæt på den plan, der er lagt, som overhovedet muligt, og som det nu engang teknisk kan gøres i sådan nogle store projekter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om udbygning og effektivisering af Kvindehistorisk Samling i Århus.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.
(Fremsat 15/11 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):**

I sidste folketingssamling havde vi lejlighed til her i tinget at drøfte to beslutningsforslag om forbedrede vilkår for kvindeforskningen, hvori indgik forslag om, at der gives offentlig støtte til en udbygning af kvindeforskningens informations-, dokumentations-, registrerings- og arkivopbygningsvirksomhed.

I den beretning, som udvalget angående videnskabelig forskning afgav over de to beslutningsforslag, blev regeringen opfordret til at udarbejde en langsigtet plan for en permanent virksomhed på de førnævnte områder. Regeringen har derfor bedt planlægningsrådet for forskningen om at tilvejebringe et udkast til en sådan langsigtet plan ud fra en kortlægning af informations- og dokumentationsvirksomheden m.v. vedrørende kvindeforskningen. Dette udkast forventes udarbejdet i begyndelsen af 1986.

Kvindehistorisk Samlings virksomhed falder inden for det område, som den langsigtede plan skal omfatte. Det forekommer mig derfor, at forslagsstillerne med det foreliggende beslutningsforslag har foregrebet indholdet af den plan, som de selv har medvir-

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ket til at kræve udarbejdet. Når der nu engang er sat et udredningsarbejde i gang lige præcis på dette område, synes jeg, man bør afvente resultatet af det. Jeg kan derfor ikke i dag tage endelig stilling til, om det er rimeligt at afsætte bevillinger på de årlige finanslove til Kvindehistorisk Samling, således som det er foreslået.

Jeg må i øvrigt tilføje, at der, som det også vil være forslagsstillerne særdeles bekendt, gælder et totalrammeprincip, som betyder, at en eventuel bevilling til Kvindehistorisk Samling skal skaffes ved besparelser andre steder.

Selv om planlægningsrådet for forskningen eventuelt skulle nå frem til, at Kvindehistorisk Samling burde indgå i en sådan langsigtet plan, vil det altså være nødvendigt at overveje, om en opprioritering af den samling er så værdifuld, at den kan begrunde nedskæringer andre steder.

Til slut vil jeg sige, at der også kan være grund til at overveje, om Kvindehistorisk Samling bør inkorporeres i statsbiblioteket i Århus i stedet for som nu at eksistere som en særsamling, som har til huse på statsbiblioteket, hvis der bliver tale om at forøge samlingens bevillinger så væsentligt, som forslagsstillerne har tænkt sig. Men også dette punkt synes jeg må afvente den afklaring, som regeringen på opfordring har søgt at tilvejebringe, og jeg må derfor, som forslaget foreligger i dag, afvise det og sige, at man er en smule for tidligt ude.

Qvist Jørgensen (S):

Da vores ordfører vedrørende dette forslag er sygemeldt, skal jeg på hans vegne udtale, at vi i socialdemokratiet finder, at det er et godt forslag, der er kommet fra SF, et forslag, som vi vil støtte. Jeg mener også, at de besvarelser, der kan komme fra forskningsrådet, og de indstillinger, der kan komme fra statsbiblioteket om en eventuel sammenlægning, meget passende kan indgå i det videre arbejde om selve spørgsmålet.

Kvindehistorisk Samling er jo et beskeden initiativ, der i hvert tilfælde økonomisk har kørt under ringe konditioner, og hvis den skal opfylde de 4 formål, som den selv har opstillet: at foretage en indsamling og en arkivarisk bearbejdelse af utrykt eller mundtligt formidlet materiale vedrørende kvinde-

spørgsmål, at vedligeholde og udbygge dens avisudklipssamling, der i øjeblikket består af mere end 100.000 udklip, hvoraf de sidste nye ikke er særlig velregistrerede, at foretage en informations- og dokumentationstjeneste for og om kvindeforskning og endelig at lave en bibliografisk registrering af trykt materiale, så er det indlysende, at man ikke kan klare sig for de ca. 75.000 kr., man har fået om året fra tipsmidlerne; det er selvfølgelig ikke nok.

SF opererer med et beløb på 500.000 kr. på årsbasis, et beløb, der skulle kunne sikre 2 videnskabelige medarbejdere og kontorbi-stand. Det synes vi ikke er noget stort beløb; og vi synes egentlig heller ikke, det er noget særlig højt ambitionsniveau. Men vi vil i hvert fald gerne arbejde videre med forslaget, som vi ser positivt på, og vi glæder os til at komme i gang med arbejdet.

Eva Møller (KF):

Jeg vil indledningsvis fastslå, at det konservative folkeparti er positivt stemt over for kvindeforskningen og dens udbygning. Det har vi tilkendegivet gentagne gange i en række folketingsdebatter, både i sidste og i forrige samling, vedrørende beslutningsforslagene om forbedrede vilkår for kvindeforskningen og senest her i salen vedrørende forespørgselsdebatten om opfølgning af Nairobi-konferencen, så den principielle velvilje er der ingen tvivl om.

I sidste samling havde vi som sagt 2 beslutningsforslag vedrørende forbedrede vilkår for kvindeforskningen, og i disse beslutningsforslag indgik også spørgsmålet om en udbygning af informations-, dokumentations-, registrerings- og arkiveringsopbygningsvirksomheden, som skulle styrkes. Vi behandlede disse forslag og afgav en beretning i forskningsudvalget, hvoraf det fremgik, at man ønskede at se tingene i en helhed, og at man derfor ville tage samlet stilling. Derfor føler jeg, at det på nuværende tidspunkt er for tidligt at tage endelig stilling til det foreliggende beslutningsforslag om Kvindehistorisk Samling.

Som sagt er vi generelt positive over for det område, som forslaget omhandler, men jeg vil gerne sige, at for det konservative folkeparti er det et overordnet mål, at vi opnår ligestilling mellem mænd og kvinder, og der-

[Eva Møller]

for er vi altid bekymrede, når det drejer sig om, at vi skal pille enkelte områder ud til særbehandling. Vi ser derfor helst spørgsmålet løst i en større sammenhæng.

I den forbindelse vil jeg endelig også sige, at jeg føler, det er lidt urimeligt, at vi i folketinget beder planlægningsrådet for forskningen om at udarbejde en langsigtet plan, hvorpå vi tager dele af den langsigtede plan ud og behandler den, inden planlægningsrådet er kommet med en samlet løsning. Jeg synes, det er at gøre en lille smule grin med de pågældende mennesker. Vi ønsker altså at betragte området positivt og så vidt muligt have det til at indgå i en helhed. Herunder er vi også positivt indstillet over for forslaget om at lade det integrere i statsbiblioteket i Århus, men vi vil gerne afvente planlægningsrådets samlede vurdering.

Hanne Severinsen (V):

I lighed med hvad både ministeren og fru Eva Møller har sagt, synes vi også i venstre, at dette forslag kommer alt for tidligt. Det er ikke, fordi vi ikke synes, at der kan være god grund til at se på også Kvindehistorisk Samling i Århus, og det kan da også godt være, at det er noget af det, der skal indgå i den handlingsplan, der skal laves for kvindeforskningen, men i betragtning af, hvor meget man ellers i SF taler om decentralisering, og hvor meget man i det hele taget taler om selvstyre, synes vi, at det, eftersom det er planlægningsrådet, der skal lave en plan om disse ting – det vedtog vi sidste år – er lidt underligt, at man piller et enkelt område ud og siger, at det skal forlods sikres sådan og sådan. Det synes jeg er lidt bessermachenagtigt, og jeg tror, man vil være bedre tjent med at vente og se, hvordan den helhedsvurdering, der er lagt op til, bliver. Deri vil jo indgå netop både informations-, dokumentations-, registrerings- og arkivopbygning. Det var jo noget af det, der indgik i det, vi vedtog sidste år, og derfor kan jeg kun henholde mig til ministerens svar: vi må vente og se.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

For nu med det samme at tage gassen ud af alle de bemærkninger, vi skal høre her om, at vi tager Kvindehistorisk Samling ud af den sammenhæng, som andre medlemmer

– vi selv med – skulle have puttet den ind i sidste år, da vi overlod til forskningsrådet at komme med en vurdering, kunne jeg da egentlig godt lide at vide, hvor mange af de her tilstedeværende der, før dette forslag kom på bordet, overhovedet har anet, at Kvindehistorisk Samling eksisterede.

Jeg vil da også godt sige, at vi selvfølgelig har diskuteret i folketingsgruppen, om det var noget, vi kunne lægge frem trods den udtalelse, der kom sidste år om kvindeforskning, dokumentation, arkivering, og hvad ved jeg, og vi blev enige om, at det var meget vigtigt, at vi gjorde de her tilstedeværende opmærksom på, at der også uden for hovedstadsområdet decentralt foregår en meget vigtig virksomhed, som i hvert fald må inddrages i det arbejde, der laves.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hvis det er formålet at gøre os opmærksom på, at der foregår noget i Århus, vil jeg sige, at så kunne man have skrevet et par artikler i forskellige blade. Der er i hvert fald betydelig flere, der vil læse det, end der vil høre denne debat, hvor der jo ikke er så frygtelig mange journalister til stede.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg synes bare, at jeg vil fortælle fru Ingerlise Koefoed, at under de drøftelser, som fandt sted mellem en lang række af de partier, der stod bag vedtagelsen om styrkelse af kvindeforskningen, snakkede vi adskillige gange både om kvindemuseer rundt omkring i landet og om Kvindehistorisk Samling i Århus.

Dernæst vil jeg godt sige, at det godt kan være, at socialistisk folkeparti har følt trang til at markere, at Kvindehistorisk Samling i Århus er noget, der ligger socialistisk folkeparti meget på sinde. Det synes jeg er helt i orden, men der er da ikke nogen grund til, hvis det er det, der er formålet, at antyde, at hvis man vil gøre folketingets medlemmer opmærksom på, at der er noget, der hedder Århus, så er man altså nødt til at fremsætte et beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Det siges ofte, at den bedste måde at holde på en hemmelighed på er at fortælle den fra folketingets talerstol, og jeg tror, at det er en sandhed, der er meget i. Derfor vil jeg sige, at hvis fru Ingerlise Koefoeds formål med debatten her i dag var at gøre opmærksom på, at Kvindehistorisk Samling eksisterede, så kunne det nok have været gjort anderledes. Det kunne måske endda have været gjort langt mere sagligt og uden den foragt for demokratiet, jeg fornemmer, f.eks. ved at gøre os andre opmærksom på det ved at rejse debatten i udvalget eller eventuelt ved at tillægge os andre de samme gode motiver, som vi tillægger fru Ingerlise Koefoed, nemlig at vi læser de papirer, vi får i forbindelse med folketingsarbejdet med de forskellige beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg beder om undskyldning, hvis jeg er kommet til at træde på nogle ømme tær. Det var ikke meningen. Det var bare min mening at sige, at et af formålene var, at vi skulle diskutere Kvindehistorisk Samling og diskutere den grundigt.

Selvfølgerlig kunne jeg have skrevet et brev til de ærede medlemmer om det, men det er ikke altid, jeg får svar på de breve, jeg skriver. Jeg synes altså også, det er vigtigt, at vi her og nu gør noget ved det; ellers ville jeg naturligvis ikke have lavet forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om det er et paradeforslag eller ej, skal jeg slet ikke blande mig i, jeg skal kun sige, at jeg synes, at ministeren havde nogle rigtige betragtninger. Når folketinget beder om, at man sætter en undersøgelse i gang, og beder om at blive præsenteret for en samlet plan for udbygningen, så bør vi respektere vore egne ønsker, ellers er der ingen, der vil tage dem alvorligt.

Med hensyn til selve forslaget synes jeg, det er udmærket, at vi husker, at denne samling skal med. Der er vist ingen, der kan komme bort fra, at Dansk Kvindesamfund har spillet en stor rolle i udviklingen af det danske samfund. Naturligvis kan man ikke bevare en sådan samling og gøre den nyttig for eftertiden, uden at der bevilges penge til

at opretholde og udvikle den. Jeg kan sige, at når vi får præsenteret planen for udbygningen af bl.a. denne samling, så vil vi være parat til at ofre de nødvendige penge.

Jeg vil gerne have sagt noget i anledning af nogle bemærkninger, der faldt fra ministerens side, om, at man opererer efter et totalrammeprincip, således at penge, der skal bruges til Kvindehistorisk Samling, må tages fra andre kulturområder. Jeg vil gerne understrege endnu en gang fra denne talerstol, at det ikke er et princip, jeg kan godkende. Der er – jeg håber, at socialdemokratiet kan bære det denne gang – efterhånden så få penge til kulturområdet, selv om vi har prøvet at rette lidt op på det de senere år, ikke altid efter ministerens forslag – folketingets flertal har måttet påtvinge hende det – at der efter min mening ikke kan blive tale om, at udvidelser på kulturområdet skal indvindes ved besparelser på andre kulturområder. Jeg vil gerne have sagt, at sådan kan vi ikke handle.

Jeg håber i øvrigt, at ministeren får ret i, at vi allerede først i 1986 kan blive præsenteret for denne plan for udvidelse. Indtil da må dette forslag hvile af respekt for folketingets egne ønsker.

Tinning (VS):

Det er formentlig rigtigt forstået, at dette forslag ikke skal tages for pålydende. At der skal afsættes ½ mill. kr. om året, er da en mulighed. At pengene skal bruges til to akademiske medarbejdere og en kontorfunktionær og til rejser og indkøb, er en mulighed. Men jeg forstår, at det, SF for så vidt stadig væk mener, er, at forholdene omkring Kvindehistorisk Samling i Århus skal diskuteres i præcis den sammenhæng, hvor SF sidst diskuterede den, nemlig som et led i udmøntningen af beslutningen om en styrkelse af kvindeforskningen.

Derudover har SF, forstår jeg, ønsket at markere, dels at der ligger en Kvindehistorisk Samling i Århus – for dem, der ikke ved det – dels at man i SF synes, det er en meget vigtig ting, at der ligger sådan en i Århus; det synes jeg såmænd også. Det synes jeg er nogle markeringer, vi kan tage med os, og så kan vi i øvrigt drøfte den redegørelse, vi sammen har bedt om at få, og se, hvad der kommer ud af det.

[Tinning]

Til sidst vil jeg bare sige, at fru Ingerlise Koefoeds bemærkninger havde været en kende mere troværdige, hvis der i bemærkningerne til beslutningsforslaget havde været en redegørelse for, hvordan man ser dette forslag sammen med den redegørelse, som man har bedt om at få i forlængelse af beslutningerne om kvindeforskningen.

Poulsgaard (FP):

Ja men det er da udmærket med sådan et arkiv. Men lad da dem, der bruger det, alle disse forskellige kvindeforeninger, betale det, og bland folketing og skatteyderere udenom. Vi synes, der er mange andre ting, folketinget og skatteyderne skal tage sig af. Vi kan i hvert fald ikke støtte forslaget.

Ingerlise Koefoed (SF):

Lærte jeg ikke andet af denne debat, så lærte jeg da, at man ikke skal kaste sig for ulvene, og der er flere ulve i folketingssalen, end man egentlig skulle tro, bl.a. hr. Tinning.

Selvfølgelig er det ikke vores mening at sige, at dette forslag skal lægges til side, indtil man er færdig med en eller anden redegørelse, som vi ikke aner noget som helst om hvornår vi får.

Selvfølgelig er det vores idé med dette forslag at fremhæve, at der i Kvindehistorisk Samling i Århus i mange år har foregået et meget vigtigt arbejde, men på nogle betingelser, vi ikke kan være bekendt, og at det arbejde trods meget dårlige forhold stadig væk foregår.

Man har fra statens side været så storsindet at bevilge 75.000 kr. om året over tipsmidlerne til at opretholde noget, som ikke kan overleve ret meget længere, hvis det skal vente på en redegørelse, hvori jeg stadig væk er usikker på om denne samling overhovedet indgår.

Derfor har vi taget dette forslag frem. Vi har naturligvis i partiet diskuteret, om vi burde tage det frem særskilt, og vi har ment, at det var vigtigt at tage det frem særskilt. Derfor har vi gjort det.

Nu forstår jeg, at det skal syltes, at det med alles accept skal vente, indtil alle de avisartikler, man ikke har fået registreret endnu, måske er smuldret, at kvindeforskerne i Århusområdet stadig væk skal henvende sig forgæves eller selv have meget stort be-

svær med at finde den dokumentation frem, de ønsker, i Kvindehistorisk Samling.

Men eftersom der har været en vis velvilje over for selve samlingen, vil jeg tillade mig at spørge, om man, når man næste gang skal uddele tipsfondsmidler, vil overveje at betænke samlingen med lidt mere end 75.000 kr., så den kan overleve, indtil den får den ære at indgå i den samlede vurdering fra forskningsrådet.

Og så vil jeg i øvrigt spørge – det er muligvis undervisningsministeren, jeg skal spørge om det: hvornår kan vi forvente den redegørelse?

Det er fristende at nævne det lovforslag, vi behandlede lige før, om Nationalmuseet og huske på, hvor begejstrede vi alle sammen var for det forslag, der drejede sig om 150 mill. kr., og tage det, man skriver som grundlag for det forslag, og lave nogle enkelte ord om i det. Så passer det præcis på det forslag, vi har fremsat her.

Der står i bemærkningerne til forslaget om Nationalmuseet, afsnit B – jeg citerer, men med enkelte ændringer:

»Den hastige udvikling i det danske samfund har skabt et stærkt behov for øget viden og forståelse af *kvinders* nære og fjernere fortid. Det bliver ligeledes mere og mere nødvendigt at gøre sig fortrolig med tænkemåde og livsvilkår hos *kvinder* overalt i verden. På disse områder har *Kvindehistorisk Samling* enestående betingelser for at kunne øve en vidtrækkende indsats til gavn for de mange.

Det er den grundlæggende idé i planen for *Kvindehistorisk Samlings* fremtid, at de store kulturelle ressourcer, som *Kvindehistorisk Samling* besidder i sine samlinger og arkiver og i medarbejdernes viden, bør udnyttes i langt større udstrækning end hidtil af *alle de kvinder, der har behov for til forskning eller til deres hverdagsliv at udnytte det.*«

Dette var begrundelsen for at fremsætte dette forslag, og den begrundelse vil jeg holde fast ved. Så må jeg håbe, at man i hvert fald opmærksomt vil interessere sig for Kvindehistorisk Samling både i forskningsrådet og dér, hvor man uddeler tipsmidlerne.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Fru Ingerlise Koefoed aner ikke, hvornår vi får redegørelsen. Det kan selvfølgelig væ-

[Tinning]

re. Fru Ingerlise Koefoed kunne have gjort forskellige ting, først og fremmest spurgt det medlem af SFs folketingsgruppe, som var med til forhandlingerne om en styrkelse af kvindeforskningen. Der er nemlig sat dato på, hvornår den redegørelse kommer. Fru Ingerlise Koefoed kunne, hvis medlemmet var fraværende eller sygemeldt eller andet, have stillet et spørgsmål til en minister enten formelt, mundtligt eller skriftligt, eller uformelt, f.eks. her i salen.

Det er ganske enkelt noget – ja, pjat at komme her og sige: ja men vi ved jo ikke, hvornår vi får den redegørelse. Jo, det ligger faktisk fast. I dag har kulturministeren oven i købet oplyst, at den kommer først til næste år.

Ja men hvad er der så tilbage? Der er tilsyneladende det tilbage, at SF har en eller anden trang til at markere en særlig interesse for styrkelse af kvindeforskningen. Derfor fortæller fru Ingerlise Koefoed nu, at ih, hvor ville vi gerne støtte Nationalmuseet. Det er, man kunne næsten sige vort nationale mandshistoriske museum. Men når det handler om kvindehistorie, har alle de andre partier undtagen socialistisk folkeparti alle mulige betænkeligheder.

Realiteten er, at adskillige partier for længst har interesseret sig for styrkelse af kvindeforskningen, ikke alene af Kvindehistorisk Samling i Århus, men også af forholdene for kvindeforskning rundt omkring, også af forholdene for Kvinfor, for at nævne noget, også styrkelse af forholdene for diverse kvindehistorisk arbejdende grupper, som findes rundt omkring i dette land. Det er faktisk sket; der ligger vedtagelser, der beder om en redegørelse, der også styrker arbejdet omkring Kvindehistorisk Samling. Alligevel skal vi høre, at vi bare vil støtte Nationalmuseet.

Jeg ved ikke, hvad der er gået galt i diskussionen i socialistisk folkeparti. Jeg kan forstå, at man har besluttet sig for, selv om man allerede havde sagt det én gang, at komme med et forslag om 1/2 mill. kr. til Kvindehistorisk Samling. Jeg vil godt sige, at selvfølgelig synes vi, de skal støttes, som vi synes, at en lang række andre kvindehistorisk arbejdende grupper skal støttes. Det er ikke det, der er uenigheden. Det, der er forunderligt, er, at der kommer dette forslag, bl.a. med henvisning til, at vi ikke ved, hvornår

der kommer en redegørelse, hvilket enhver, der gad læse papirerne, kunne have fundet ud af.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg må sige, at jeg ved ikke, om det er kommunevalget, eller hvad det er, der er gået hr. Tinning så stærkt på, men jeg kan ikke gøre andet end at sige, at jeg jo må tage til efterretning, hvad hr. Tinning her siger, og takke for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder.

(Fremsat 28/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Det todelte eller det kønsopdelte arbejdsmarked er trods ihærdige ligestillingsbestrebelse en kendsgerning. Det kønsopdelte arbejdsmarked betyder uligheder, som på en lang række områder indebærer, at kvinder diskrimineres, nogle gange meget direkte, andre gange indirekte.

En af de mere fantasifulde metoder at diskriminere kvinder på er at fastsætte mænds og kvinders arbejde efter en forskellig værdimåler. Mere direkte sagt: arbejdsgivere og de mandlige kolleger har udvist en udsøgt krea-